MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471
Seite 21r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

quo ate est iste locus cõstruendus. Ideo
q̃ oremus purit ut dns nos exaudire
dignet. ⁊ mundare istũ locum qui est
abluoibus ppt timorẽ uermui ĩhabita
bilis. Et hec dicentes pstrauiunt se in
orõnem. Dum ũ orarent egressus est de
oppido vmis magnus q̃ dicit bti. im
petum faciens sup btos utros uerẽtes
morõne. pbr g̃ tozzo qui eos ducebat.
uidens eum exclamauit uoce magna
dicens. Heu me qõ uos adiuri. Et in
fugam ĩsus. ⁊ cum eo qui cecus fuit
festinabant ad arborem ut se liberarẽt.
Itaq; btus magnaldus ⁊ theodr. ofisi
dei mia surrexerit magnaldus theodro
orante. ⁊ faciens signum sce crucis
coram se arripiens q̃ cãbuitam. quam
a beato gallo acceperat. ⁊ crucẽ quam
secum portabat. p̃ceperit in ocrusũ uer
mis ⁊ dixit. Impero tibi in nõie dni
mei ihu xpi ut hic iacebis. ⁊ diabolus q̃
in te latitat ipse te mtficat. Et cũ hec
dixisset p̃cussit eum cũ cambuita ita
put ⁊ statim cecidit medi ⁊ mortuus
est. Ceteri ũ times qui in oppido ⁊ circa
ipsum oppidum morabant omnis ifugi
uersi st. ⁊ nusquã apparuerũt. sicq; mu
datus est locus. Et morati st ibi unũ
ebdomadã dnõ grãs referentes qui eos
liberauit. Cer audire digt est.
Itaq; uidẽ tum magnũ signũ
a dnõ. ⁊ a beato magnaldo sur
rexit. ⁊ elevatis manib. ad celũ dixit.
Die de omps qui fecisti celũ ⁊ terrã.
mare ⁊ oia que in eis st. tibi grãs re
fero. te in uoco te adoro tibi laudes psal
lo. qui nos liberare dignat es. a tanto
piculo ⁊ a tali deuoratione uermũ. Et
cum hec dixisset cecidit. ad btũ mag
naldum. ⁊ fletibus gemibus osculat est
pedes eius. ⁊ dixit. Vere non uocaberis
ultra magnaldus sed magnus. q̃ tibi
dns tantam grãm intulit. ut per te
iste locus purificaret ñ solum a ĩmib.
sed etiam a demonib. Ad hec btus mag
naldus ait. Noli dicere fr ñ sum mag
nus sed minimus seruus seruorũ dei.
Tue orõnes exaudite st a deo. ⁊ ideo ñ
meritis meis. sed dei iussione isti uer
mes recesserunt. Hunc autẽ uocat cõ
uiatorem nrm. ⁊ purgem loci istum.
q̃ dns iuslit eũ ppurari ad edificandã
cellam. Tozzo autẽ ut uidit eos amb.
incolumes esse. descendens de arbore
ad quã confugit. ⁊ cum eo qui cecus
fuerat pstrauerũt se ad pedes eorũ. ⁊
ait tozzo. Vere dns est in loco isto q̃
beato magno tantã grãm contulit. ut
cum sua cãbuita tale signũ mauditũ
fecerit. Nũc g̃ fiducialiter ducam uos per
deserta ⁊ angusta loca. usq; ad locum
quẽ electum habetis ad manẽdũ. q̃a
uideo tantam ad eo uobis concessam
ptãtem. ut p̃ uã merita duũsã hã loca
purificentur. ⁊ que nunc st inhabita
bilia dnõ annuente habitabilia efficiãt.
Et btus magnus dixit. Ecce hodie ebdoma
dã hic maneam. ⁊ edificem oraculum
paruulũ. ut discat plus terre istã. q̃ ẽ
mam eis dns conferre dignatus est
in loco isto. Manserunt q̃ ibi ipsi ebdo
madã. Tozzo uero accurrit p̃uicina
loca sibi cognita ad homines q̃ ibi mo
rabant. diffamãs hã signum. Venerũt
g̃ ad illũ locũ. ⁊ attulerunt alimoniã
sufficienter. omnis uaide ãmirantes de
tanta ũtute dei. ⁊ plurimi p̃dicatione
bti magni ad fidem cõuersi. ⁊ baptizati a
spiritõ tozzone. ⁊ dnõ grãs agentes.
manserũt ibi colentes terrã illam. ⁊